

Voorzitter Michel Pradolini (CEO International Food Services) omringd door een aantal spelers van de City Pirates.

De Passies van Pradolini: er zit nog goud in ‘de Blokken’

Wie het met Michel Pradolini over diens passies wil hebben, wordt heen en weer geslingerd tussen zijn privé- en zijn beroepsleven. In beide compartimenten is hij de drijvende kracht achter wondermooie projecten.

Pradolini is CEO van International Food Services, een all-in maritiem horecabedrijf, dat vandaag zo'n 800 projecten lopen heeft in gans de wereld. Pradolini verzorgt de catering aan boord van schepen. En daar

begint zijn eerste passie. "Wij kunnen voeding verkopen aan schepen zoveel we willen. Maar als de kok niet goed opgeleid is, kom je er niet als klant. Daarom heb ik een koksschool opgericht. Ik leid er koks op en begeleid hen bij het koken en het budgetteren ervan. De school bevindt zich op 300 kilometer van Manilla en is een groot succes. Amerikanen, Engelsen, Duitsers en Canadezen komen er om door mijn mensen te worden opgeleid. We hebben er twee cursussen: een tiendaagse en een harde, drie maanden durende opleiding. Die worden gratis aangeboden."

Koksschool

De tiendaagse cursus is een klas waar scheepskoks door 200 gerechten gaan die ze aan boord kunnen maken. Daartegenover staat de drie maanden durende leerschool die moet voorbereiden op het harde leven aan boord. "De kandidaten worden bijna militaristisch gedrield om elke dag van zes uur

dat wij zelf de investeringen op ons nemen om goede mensen aan te leveren. We verdienen dat op lange termijn terug.”

Michel Pradolini startte alles zelf op. Hij was zelf 18 jaar actief als scheepskok. Vandaag vaart hij af en toe mee om bij te blijven. Maar zijn toegevoegde waarde ligt in het operationele. De onderneming die de ex-chef-kok van de Fabiola oprichtte in 2000, realiseert vandaag een omzet van 30 miljoen euro met 47 werknemers in België, Singapore en op de Filipijnen. Zijn koksschool, zijn professionele passie, wordt geleid door een tiental lokale mensen. Maar Pradolini is ook een vader, die in zijn thuishaven Antwerpen de jeugdvoetbalploeg van zijn eigen zontje trainde. Hij zag een enorme diversiteit. Zijn twaalf spelers hadden tien nationaliteiten. “Ik hield aan dat trainerschap vriendschap, resultaat én levenslessen over. Het hielp me in het leven om te gaan met diversiteit en verschillende culturen. Dat levert veel kansen op. Ik besloot toen om de club (Olse Merksem) te ondersteunen. Die had het moeilijk door de groeiende diversiteit en verarming. Dat groeide uit tot een voetbalploeg met meer dan 1.000 spelers. Nu speelt ze onder de naam van City Pirates Antwerpen.”

Voetbal als motor

Pradolini en zijn team zette initiatieven op in Luchtbal, Linkeroever, Merksem en Deurne Noord. ‘Voetbal is de motor, sociaal engagement de brandstof, diversiteit de kracht.’ Onder deze leuze werkte Pradolini zijn passie verder uit. “Het is mijn middel om iets te doen tegen verbittering, verzuring en vereenzaming van mensen die het vaak niet onder de markt hebben. We proberen de moeilijkst bereikbare mensen via het voetbal op alle andere domeinen waarden en levenswijsheid bij te brengen. Dat gebeurt onder andere door studiebegeleiding voor de jongeren. Met vier sociale werkers in dienst en 250 huisbezoeken per jaar is dat ondertussen een enorm sociaal programma geworden. We doen aan schuldbemiddeling en zoeken mee naar allerlei oplossingen bij extreme armoede, geweld en psychologische problemen.”

City Pirates is dan ook een ploeg die rond de sport een warme gemeenschap wil creëren. Iedereen, jong of oud, met of zonder beperking, ongeacht de kleur of achtergrond, moet zich thuis voelen. Alle spelers dragen dezelfde kledij en hun uitrusting wordt gewassen door vrijwilligers. Het zijn vaak spelertjes die niet naar de top zullen doorstoten, maar dat is niet het opzet. Vandaag stelt City

’s morgens tot zeven uur ’s avonds te koken, want zo gaat het er in het echte leven aan toe. Scheepskoks moeten een grote diversiteit aan mensen dagelijks tevredenstellen, terwijl ze vaak maanden aan boord verblijven. Op zo’n boot is geen enkele vorm van vertier te vinden. De passie van de koks en hun wil om er te geraken, bepaalt wie we toelaten. Wij financieren immers zelf de opleiding. Geslaagde koks sturen we naar onze klanten. IFS beheert de budgetten aan boord. Het unieke is

Pirates ook vier ploegen van mensen met een verstandelijke beperking op. Liefst 600 jongens en meisjes spelen in de gewone competitie van de voetbalbond. De andere 400 spelen zuiver recreatief. Verder wordt er op woensdag onder elkaar gespeeld. De Antwerpse Rode Duivel Radja Nainggolan is hun peter.

Verregaande begeleiding

Wat begon rond voetbal, gaat vandaag veel verder, getuigt de stichter: "We helpen de spelers bij het studeren. Dat krijgt voorrang op de sport. Nadien helpen we ze werk zoeken. Dat begint bij vakantiejobs, maar eindigt vaak met contacten met de werkgever. Het merk City Pirates is ondertussen bekend en soms helpen we de angst van een werkgever voor een sollicitant weg te nemen. We kunnen dat omdat we de potentiële werknemer door en door kennen. Het zijn niet zelden schitterende gasten die kansen verdienen, maar bijvoorbeeld de taal nog onvoldoende machtig zijn. Daarom geven we trouwens ook bijlessen Nederlands."

"Voetbal is de motor, sociaal engagement de brandstof, diversiteit de kracht."

City Pirates is afhankelijk van de medewerking van veel vrijwilligers en de inbreng van heel wat sponsors. Pradolini is er formeel over: "Onderschat zeker de steun niet die we krijgen van zelfstandigen, bedrijven en hun zaakvoerders. Ze zijn zich bewust van wat zich in de maatschappij afspeelt. Ze willen er echt iets aan doen. Ons project komt te weinig in het nieuws. Daardoor komen ook de sponsors te weinig in het daglicht. Het is dankzij hun financiële inbreng en het werk van de vele vrijwilligers dat we overleven. Zij maken er een authentiek verhaal van."

Kansen

City Pirates geeft de jongeren strenge regels maar helpt hen vooral aan kansen in het leven. Daarvoor wordt onder meer samengewerkt met tal van sociale diensten, gaande van 'Moeders voor Moeders' tot het Centrum voor Algemeen Welzijnswerk. Pradolini: "Natuurlijk kennen we soms enorme tegenslagen en is het niet altijd een goednieuwsshow. Het leven is hard in de minst begoede buurten van een grootstad. Aan religieus extremisme, drugs en criminaliteit ontsnappen we niet. Het weegt echter niet op tegen de jongeren die we door onze authenticiteit, gedrevenheid en vooral het geven van kansen op het goede pad kunnen houden of brengen."

Bij City Pirates gaan de jongsten jaarlijks demente bejaarden opzoeken in tehuizen. Daar doen ze verschillende acties. Ras of kleur maken daar geen verschil uit, weet Michel Pradolini: "Vaak hebben deze jonge mensen heel veel levenswijsheid en ervaring. We proberen hen niet te betuttelen en verantwoordelijkheid te geven. En dat geldt zeker voor de ouderen. Je moet zo iemand van 23 niet vernederen. We gaven recent een aantal hiphoppers de kans om een eigen studio te bouwen. Daarvoor moesten ze als tegenprestatie werk zoeken en onze budgetten respecteren. Je zou eens moeten zien wat voor prachtigs daaruit komt. Er zit nog goud in de blokken, denk ik dan steeds."

Elke dag een mooi verhaal

Voor Michel Pradolini is City Pirates bemoedigend: "Het is wel eens hard en moeilijk. Soms lukt het al eens niet. Toch heb ik elke dag een mooi verhaal. We voelen dat er toegevoegde waarde komt. We hebben een spelersraad, doen aan studiebegeleiding, taalstudie en werken met scholen samen. Vaak coachen we mensen door hun studies. Je zou bovendien verstedd staan van de goodwill die er is om die jonge mensen te begeleiden. We doen met zijn allen heel veel uren. Dat siert iedereen die wil meewerken."

Wie bij City Pirates wil spelen, betaalt lidgeld naargelang de plaats en de reeksen waar hij speelt. Dat gaat van 350 tot 50 euro. Ouders kunnen dat afbetalen in schijven of afkopen via het leveren van diensten aan de club. Af en toe kan iemand dat niet betalen. "Dan zoeken we een oplossing. We vangen heel veel op via onze sponsors. Het zijn de bedrijven die het verschil maken. Zonder hen was onze voetbalploeg snel opgedoekt. Nu zit achter de piraten een stichting die alles controleert en openheid van cijfers garandeert. Voetbal is wel degelijk onze motor. Al is het niet evident. Ga op zaterdag maar eens ergens spelen met je ploegje met tien verschillende nationaliteiten en kleuren in een landelijke gemeente. Dan krijg je wel eens venijnige reacties aan weerskanten. Maar dat is hoofdzakelijk omdat men elkaar niet kent. Ik onthoud van mijn passies dat we een schitterende jeugd hebben. Ze doen het misschien anders dan de oudere generaties. Dat is ook hun volste recht. Maar ze verdienen alle krediet."

Tekst: Patrick Verhoest | Foto: GF